



4

*Eén*  
huis, vijf  
liefdes

ROMAN

Eén huis, vijf liefdes

Emma Zomer bij Zomer & Keuning

Eén huis, vijf vrouwen

*Eén huis, vijf dates*

*Eén huis, vijf gedachten*

*Eén huis, vijf liefdes*

*Eén huis, vijf verhuizingen*

Emma Zomer

# Eén huis, vijf liefdes

Huisgenotenserie 4

Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN e-book 9789020542226

ISBN audio 9789020542233

© 2021 Uitgeverij Zomer & Keuning

Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

Omslagontwerp Studio Jan de Boer

[www.zomerenkeuning.nl](http://www.zomerenkeuning.nl)

Alle rechten voorbehouden

# Hoofdstuk 1

‘Neeeeeeee!’ roepen de meiden gierend van de lach in koor, als has-been popzanger Billy Mack voor de zoveelste keer ‘Love is all around me’ zingt in plaats van ‘Christmas is all around me’ in *Love, Actually*, de kaskraker uit 2003. Als Billy de tekst eindelijk te pakken heeft, haken ze in en zingen uit volle borst mee.

‘Ik kan er maar geen genoeg van krijgen,’ zegt Janne met bloesjes op haar wangen. ‘Ik kijk er ik weet niet hoelang al iedere Kerstmis naar. De beste feelgoodfilm ever!’ besluit ze.

Dat wordt door geen van de huisgenoten betwist, ook al stelt Esmée dat er een paar feelgoodfilms zijn die eigenlijk niet voor elkaar onderdoen.

Vanavond houden ze een filmavondje. Ze hebben er allemaal een geselecteerd. Het was een voorstel van Esmée, die nog steeds zwaar last heeft van haar liefdesverdriet. Ze heeft de warmte en vriendschap nodig van haar huisgenoten, en een filmavond leek haar dé manier om, onder het genot van een hapje en een drankje, gezellig bij elkaar te kruipen en onbekommerd te genieten van hun favoriete romcoms.

Esmée doet echt haar best om haar leven weer op te pakken. Ze mist Lea. Liefdesverdriet *sucks!* De pijn is wel iets verminderd, zeker na haar gesprek met die lieve Charlot. Een gesprek dat haar enorm goed heeft gedaan. Eerst was ze best wel een beetje verbaasd over het kordate optreden van Charlot, maar

ze beseftte vrijwel meteen dat Charlot alleen maar blijk gaf van een staaltje échte vriendschap. En die figuurlijke trap onder haar kont had ze nodig, zonder meer.

Het is acht uur. De meiden zetten zich schrap voor een latertje. Nou ja, het is zaterdagavond, dus kunnen ze allemaal uitslapen, ook Janne en Charlot die het weekend vrij hebben.

Esmée zit op de bank knus tussen Charlot en Eva in onder een plaid. Janne en Lydia zitten op kussens in kleermakerszit op de vloer voor hen, ook met een plaid over hun knieën om zich lekker warm te houden. Op de salontafel staan schaalpjes heerlijkheden die Esmée voor de gelegenheid heeft gemaakt. Een *fusion*-buffetje van tapas, tapenade – of ‘tamponnade’, een grap die Lydia graag maakt - en sushi. Een fles bubbels staat in de koeler, de tig andere staan te koelen in de koelkast. Esmée heeft er zin in, en als ze even een blik om zich heen werpt hebben de anderen dat ook, te zien aan hun pretogen en de blosjes op hun wangen.

Sjakie ligt lekker snurkend te pitten in zijn mandje, hij spitst alleen af en toe zijn oortjes of laat een verstoord blafje horen als ze te luidruchtig commentaar op een scène geven.

‘Wat een lul toch!’ roept Esmée hartgrondig uit als Karen ontdekt dat Harry haar bedriegt. ‘Mannen zijn ook met één natte vinger te lijmen. En ook zo lekker cliché: met de secretaresse. De horror!’

‘Maar wat een fantastische reactie van Karen,’ merkt Lydia op. ‘Knap hoor, je woede zo te kunnen beheersen om je kinderen niet ongerust te maken en hun kerstviering op school niet te bederven.’

‘Wel mooi hoe ze het hem later fijntjes laat weten,’ zegt Janne.

‘Het verhaal van Karen en Harry vind ik het allermooiste onderdeel van de film,’ zegt Charlot. ‘Iedere keer huil ik weer de ogen uit mijn hoofd.’

‘Als ik niet lesbisch was, zou ik als een blok vallen voor de kerel die Jamie speelt. Wat een poepie,’ zegt Esmée.

‘Colin Firth! Die we straks ook nog terug zullen zien in *Bridget Jones’s Baby*,’ roept Lydia uit. ‘Praat me er niet van! De man van veel van mijn moeders heftige dromen. Ze is jarenlang verliefd op dit onbereikbare lekkere ding geweest,’ besluit ze met iets van een meewarige uitdrukking op haar gezicht.

Janne proest het uit. ‘Ze is de enige niet! Sinds zijn rol als Mr. Darcy in *Pride and Prejudice* is hij dr droomman van miljoenen vrouwen.’

‘Ik weet het, toen mijn moeder die serie had gezien was haar gezond verstand voor een tijdje helemaal zoek,’ zegt Lydia een beetje besmuikt lachend. ‘Ze is zelfs een tijdje actief geweest in de diverse internationale Colin Firth-community’s. Niet te geloven toch?’

De rest vindt het eigenlijk wel ontroerend, en begrijpelijk ook, want hij is nu eenmaal een heel mooie man, en wie wil er nu niet een Mr. Darcy helemaal voor zichzelf?

‘Ik herinner me,’ vervolgt Lydia, ‘dat ze gerust om vijf uur ’s ochtends opstond om aan haar computer te gaan zitten en over Colin te chatten met haar groepje van internationale gelijkgestemde vriendinnen. Ze verloor ten slotte toch wel een beetje de realiteit uit het oog en kon ook over weinig anders meer praten.’ Lydia rolt met haar ogen. ‘Mijn broers en ik keken elkaar zo nu en dan bezorgd aan. Maar ja, mijn vader was nog niet zo lang geleden overleden, en ze had blijkbaar behoefte aan mooie dromen. Gelukkig is ze de gekte ondertussen voorbij en kunnen we er allemaal hartelijk om lachen.’

‘Ach ja,’ zegt Eva met iets van een zucht. ‘Sommige mensen kunnen geen onderscheid maken tussen het personage en de acteur die hem speelt. Wie weet is het een ongelooflijke *asshole*



in werkelijkheid. Ik heb gehoord dat hij recentelijk gescheiden is.’

‘Hè, Eva, een meisje mag toch zeker wel een beetje dromen?’ Charlot geeft Eva een knipoogje. ‘Ik heb al jaren een crush op Hugh Grant. Serieus natte dromen van hem, zeker in *About a Boy*. En toen ik hem als prime minister net weer dat dansje zag doen, voelde ik me weer een beetje vochtig worden.’

De meiden liggen in een deuk.

‘Ik kan het een beetje boel te kwaad krijgen als ik Liam Neeson zie,’ vertrouwt Janne haar huisgenoten toe. ‘Veel te oud voor mij, natuurlijk, maar wat vind ik hem lekker. Vooral door zijn rol als Oskar Schindler in *Schindler’s List*. Ik heb nog nooit zo gehuild om een film.’

‘Fantastische acteur,’ zegt Eva. ‘Maar over natte dromen gesproken: die krijg ik nou juist niet van die oude knakkers over wie jullie het hebben, maar van Thomas Brodie-Sangster, Sam dus in *Love, Actually*.’

‘Eindelijk een acteur die bij onze leeftijd past,’ zegt Esmée lachend. ‘Hoewel hij hier natuurlijk nog een tikkeltje te jong is om zo opgewonden van te raken, toch Eva?’

Eva verslikt zich proestend in haar prosecco. Esmée geeft haar klopjes op haar rug. ‘Rustig maar,’ zegt ze lachend. ‘Ik weet dat hij ondertussen een stukje ouder is.’

‘Nou vond ik hem in *Love, Actually* schattig, niet opwindend natuurlijk, maar later, toen ik hem in *Nowhere Boy* zag als Paul McCartney, heb ik toch wel ademloos en met open mond naar hem gekeken.’

De film is ondertussen afgelopen, en ze storten zich op de hapjes alvorens door te gaan met de volgende film.

‘Oké, zegt Esmée. ‘Nu we het zo gezellig over idolen hebben, mag ik dan nu een actrice in de groep gooien?’ Ze wappert met de dvd van haar keuze. ‘Amélie, oftewel *Le fabuleux destin*

*d'Amélie Poulain,*' besluit ze op haar mooiste Frans.

'Rara, hoe zou dat gekomen zijn,' zegt Charlot grinnikend. 'Ik heb je er vóór Lea nog nooit over gehoord.'

Esmée steekt haar tong naar haar uit. '*Guilty as charged,*' zegt ze. 'Ik moet bekennen dat ik me ineens realiseerde dat die actrice me aan Lea doet denken. Hoe heet ze ook weer?' Esmée werpt een blik op het hoesje. 'O ja, Audrey Tautou. Ze lijkt echt op Lea, ik bedoel, Lea lijkt op haar.' Ze horen de snik in Esmées stem en kijken haar aan, hun blik vol medeleven. Er rolt een traantje langs Esmées wang omlaag. 'Sorry, meiden, sorry.'

En ongewild komt het gesprek weer op Lea, zoals de Française praktisch dagelijks onderwerp van gesprek is.

'Misschien niet zo verstandig, deze keuze. Probeer het van je af te zetten, Esmée,' zegt Lydia. 'Je zit jezelf veel te veel in de weg.'

'Stom,' zegt Esmée. 'Ik had deze film inderdaad niet moeten kiezen, hoe geweldig hij ook is. Het is vragen om moeilijkheden, en ik had het net zo naar mijn zin tijdens *Love, Actually,*' besluit ze sip.

'Weet je wat, we draaien hem niet – of later – en lassen een pauze in,' oppert Janne. 'Dan kan Esmée haar hart luchten, en wie weet hebben wij nog wat nuttige tips voor haar.'

Esmée kijkt Janne dankbaar aan.

'Oké,' begint Eva. 'Toen ik zojuist die scene van Juliet en Mark zag, waarin Mark haar voor haar deur schriftelijk zijn liefde verklaart, dacht ik aan jou, Esmée. Geeft die scène je niet te denken?'

'Hoe bedoel je?' vraagt Esmée.

'Nou, die liefde blijft onbeantwoord. Ook al is het fictie, maar stel even dat het werkelijkheid zou zijn: Mark is de beste vriend van haar man in de film, dus zal hij steeds met haar geconfronteerd worden. Misschien een geluk bij een ongeluk dat Lea en

jij verder geen gemeenschappelijke kennissen hebben.'

'Dat scheelt misschien wel,' zegt Esmée. 'Maar hoe kom ik van die pijn af, van die vlinders in mijn buik zodra ik aan haar denk?'

'Zijn situatie lijkt me inderdaad een stuk lastiger, maar ik vind het minstens zo lullig voor jou, Es, zeker ook om de manier waarop het is gegaan,' zegt Lydia. 'Heb je trouwens nog wat van haar gehoord?' vraagt ze vervolgens, waarna ze een sushirol met garnaal en zeewiersalade gretig in haar mond stopt. 'Hmm. Wat lekker!' zegt ze met volle mond. 'Esmée, je bent een culinair genie,' besluit ze als haar mond weer leeg is en ze naar de schaal sushi reikt om nog zo'n lekker rolletje te pakken.

'Nee, niets gehoord. Het is beter zo, ook al heb ik voortdurend de neiging contact met haar te zoeken.'

'Niet doen!' zegt Charlot. 'Ik waarschuw je.'

Esmée lacht als een boer met kiespijn. 'Nooit geweten dat jij zo streng kon zijn, Lotje. Maar geen zorgen, ik doe het niet. Door mijn ervaring met Lea zit ik de laatste tijd wel in dubio over mijn vak.' Esmée pakt een minigehaktballetje van een schaalte, doopt het in de salsasaus en stopt het in haar mond. Bedachtzaam kauwend kijkt ze haar huisgenoten een voor een aan. Vervolgens neemt ze een flinke slok van haar glas prosecco.

'Verklaar je nader,' zegt Lydia.

'Ik wil graag jullie mening horen over mijn plan om mijn praktijk te staken.'

'Wat?' roepen ze verbijsterd, gevolgd door een hevig geblaf van Sjakie die ook geschrokken lijkt te zijn.

'Sinds de breuk met Lea ben ik zó aan het twijfelen geraakt dat ik bang ben mijn cliënten niet meer goed te kunnen helpen. Ik heb het gevoel dat ik de weg een beetje kwijt ben, in ieder geval mis ik een heel groot brok zelfvertrouwen en ik overweeg iets heel anders te gaan doen.'

‘Belachelijk!’ roept Lydia spontaan uit.

‘Nou, nou, Lydia, een onsje minder kan ook wel,’ zegt Charlot. ‘Ik begrijp Esmée wel. Ze denkt dat ze in Lea’s geval gefaald heeft, zowel professioneel als privé, maar zij kan er in beide opzichten niets aan doen.’ Charlot kijkt Esmée aan. ‘Jou valt niets te verwijten, Esmée. Echt niet.’

‘Met “belachelijk” bedoelde ik eigenlijk hetzelfde te zeggen als jij, Charlot. Sorry, Esmée, dat het er een beetje bot uitkwam, maar ik ben het helemaal met Charlot eens.’

‘Ik ook,’ zegt Eva.

‘En ik,’ zegt Janne. ‘Misschien is het wel een idee om de praktijk een tijdje te sluiten, gewoon om even afstand te kunnen nemen en helemaal tot jezelf te komen.’

‘Punt is: ik vraag me af of ik nog wel geschikt ben als therapeut, want ik ben duidelijk niet goed in staat om in het reine te komen met mijn eigen gevoelens. En dat lijkt me toch wel een voorwaarde om mijn vak goed te kunnen uitoefenen.’

‘Het is natuurlijk wel belangrijk om werk en privé gescheiden te houden,’ zegt Lydia. ‘Maar het is ook weer niet jouw schuld dat je verliefd werd op een cliënte. Een ongelukkige samenloop van omstandigheden, dat wel.’

‘Kijk, dat Lea een andere keuze heeft gemaakt, begrijp ik op zich wel,’ zegt Esmée. ‘Zelfhaat staat een gezonde persoonlijke ontwikkeling in de weg, laat staan het aangaan van een duurzame relatie. Maar zoals ik in het radio-interview al zei: onzekerheid over jezelf hoeft geen beletsel te zijn om lief te hebben.’

‘*Practice what you preach*, dan,’ zegt Lydia, die altijd wel een gepaste Engelse uitdrukking paraat heeft.

‘Zeg, meiden, wat dachten jullie van *Gooische Vrouwen* nu,’ zegt Charlot. ‘Ik heb even heel erg behoefte aan iets waar we onbekommerd om kunnen lachen. We houden dit filmavondje

om Esmée af te leiden van haar verdriet, toch?’ Charlot pakt de fles prosecco uit de koeler en ziet dat ook de tweede al leeg is. ‘Even een nieuwe fles uit de keuken halen,’ besluit ze.

Als ze terug is met een nieuwe fles geestrijk vocht vervolgt ze: ‘Ik zei dus dat we Esmée zouden afleiden, maar nu zitten we toch zwaar te bommen over én Esmées verdriet én haar mogelijk heel foute toekomstplannen. Ik ben het eens met Lydia, Esmée. Zet alsjeblieft geen onbezonnen stappen. Je bent hartstikke bekend, en dat heeft een reden. Je bent gewoon een kanjer in je vak.’

‘Zo is dat,’ zegt Janne. ‘Toen ik die radio-uitzending hoorde, heb ik een traantje weggepinkt, eerlijk waar. En je weet, ik ben niet sentimenteel.’

‘Oké, schatten,’ zegt Esmée. ‘Ik zal zeker niet onbezonnen te werk gaan, maar ik ontvang sinds het radio-interview zoveel mailtjes van vrouwen én mannen over hun liefdesverdriet, dat ik er een beetje depri van dreig te worden. Dat kan een therapeut zich natuurlijk niet veroorloven.’ Ze tovert een glimlach op haar gezicht. ‘Kom, laten we lekker gaan genieten van die verwende bitches in *Gooische Vrouwen*. Ik wil lachen!’

En dat doen ze! Private shopper Yari is de grote favoriet, de echtgenoten vooral lamzakken. Ze moeten er geen van allen aan denken met een van hen getrouwd te zijn. Nou ja, behalve met de vriend van Claire, Dirk, die voor het altaar het nee-woord van Claire krijgt en best wel onverdiend de sjaak is.

‘Zo zielig voor hem,’ zegt Charlot met verstikte stem.

‘Helemaal niet,’ zegt Esmée. ‘Die twee passen totaal niet bij elkaar, het huwelijk zou een ramp geworden zijn.’

‘Dan had ze niet met het aanzoek moeten instemmen,’ zegt Charlot fel. ‘Net zomin als Diana het aanzoek van prins Charles had moeten accepteren.’

‘Tja, sommige mensen laten zich nu eenmaal leven,’ zegt Ly-

dia nuchter. ‘Claire had tenminste het lef om iets niet te doen waarvan ze wist dat het een drama zou worden, ook al kwam dat besef wat aan de late kant.’

‘Om het zacht uit te drukken,’ zegt Janne giechelend.

Als *Gooische Vrouwen* is afgelopen, en de meiden onder het genot van het zoveelste glas prosecco napraten over de diverse personages, vinden Lydia, Charlot en Janne dat het de hoogste tijd is om hun bed op te zoeken. Ze hebben net even te diep in het glaasje gekeken, en kunnen hun ogen niet meer openhouden.

‘Zo’n avond smaakt wel naar meer,’ zegt Janne. ‘En dan doel ik niet alleen op Esmées verrukkelijke hapjes. Bedankt, lieverd. Het was gewoon supergezellig. Truste, allemaal.’

Eva en Esmée blijven nog even op.

‘Kun je *The Interpreter* nog opbrengen?’ vraagt Eva. ‘Mijn keus?’

‘Ja prima, al was het maar om Nicole Kidman,’ antwoordt Esmée met een knipoogje. ‘Maar dan laat ik eerst even Sjakie in de tuin uit.’ Schuld bewust kijkt ze Sjakie aan, die waarschijnlijk al een tijdje onopgemerkt door zijn baasje zwaar hijgend voor haar staat. ‘Shit! Het arme beestje staat volgens mij al minutenlang op springen.’